

Dosarul nr. 2ra-684/22 (2-20147941-01-2ra-18052022)

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, Judecător – E. Culinca

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, M. Anton, I. Secrieru

Î N C H E I E R E

29 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Stanislavov Vladislav,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Stanislavov Vladislav,
în calitate de reprezentant legal al copilului minor XXXXXXXXXXXX, împotriva lui
Păun Oleg cu privire la încasarea prejudiciului cauzat prin vătămarea integrității
corporale a copilului minor,

împotriva deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de Stanislavov Vladislav și menținută hotărârea din 17
mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 24 noiembrie 2020, reclamantul Stanislavov Vladislav, în calitate de
reprezentant legal al copilului minor XXXXXXXXXXXX, a depus cerere de chemare
în judecată împotriva lui Păun Oleg cu privire la încasarea prejudiciului moral în
sumă de 40000,00 lei, cauzat prin faptul maltratării fizice în public a copilului minor.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a menționat că anterior
a fost căsătorit cu Stanislavov Ludmila, iar din căsătorie au 3 copii: XXXXXXXXXXXX,
XXXXXXXXXXXX și XXXXXXXXXXXX. Copiii se află la întreținerea reclamantului, iar
anterior domiciliau pe adresa: mun. Chișinău, str. XXXXXXXXXXXX, 36/2, ap. 68 A.

La 26 martie 2020, fiul minor al reclamantului, XXXXXXXXXXXX, născut la
XXXXXXXXXXXX, a ieșit afară să arunce gunoiul menajer și a hotărât să se plimbe
în curtea blocurilor locative de pe str. XXXXXXXXXXXX, 36/1, din mun. Chișinău,
apropiindu-se de un teren de joacă pentru copii. În acel moment, de el s-a apropiat
pârâtul Păun Oleg, fost angajat al BPDS “Fulger” din cadrul IGP al MAI al RM, care
a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i intenționat onoarea și
demnitatea lui umană, toate aceste acțiuni au avut loc în prezența mai multor
persoane din curtea blocurilor locative. Fiind rugat să păstreze distanța socială,

pârâtul a continuat să pronunțe în adresa copilului cuvinte necenzurate, după care i-a aplicat proceduri de luptă, lovindu-l puternic în regiunea urechii, cauzându-i leziuni corporale puternice și dureri fizice. Minorul a reușit să scape de acțiunile violente ale pârâtului, însă a fost reținut de alte persoane pentru a nu fugi, după care pârâtul s-a apropiat de acesta și a continuat să aplice violența fizică, lovindu-l cu pumnul și palmele în regiunea urechii. În pofida faptului că prietenul feciorului, cu care se afla la acel moment afară, a fugit să cheme ajutor, pârâtul Păun Oleg nu a conținut să aplice copilului lovituri în regiunea capului și a corpului, conform spuselor minorului. În urma numeroaselor lovituri, XXXXXXXXXXXX a căzut la pământ, iar cerințele înaintate de acesta cu privire la ajutor au fost ignorate de persoanele prezente, care manifestau un comportament de susținere a acțiunilor de violență ale pârâtului, care au continuat timp de 5 minute.

Astfel, în urma loviturilor suportate, minorului i-a fost lezată membrana de la ureche, fiindu-i cauzate dureri fizice, în rezultatul cărora, în aceeași zi, XXXXXXXXXXXX a avut febră, pierzându-și practic auzul.

Conform raportului de constatare medico-legală nr.202002P0896 din 31 martie 2020, în rezultatul examinării medico-legale a copilului minor XXXXXXXXXXXX, s-au constatat perforații posttraumatice ale membranei timpanice în regiunea stângă, posibil fiind cauzate în rezultatul traumei, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ceea ce a condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, calificându-se ca vătămare corporală ușoară.

În urma loviturilor intenționate aplicate minorului și a traumelor cauzate, acestuia i-a fost prescris inițial un tratament medical, ulterior fiind necesară internarea de urgență la IMSP Institutul Mamei și Copilul, secția ORL, pentru efectuarea intervenției chirurgicale, iar după externarea din instituția medicală minorului XXXXXXXXXXXX i-a fost prescris tratament medical cu unele recomandări.

În temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI04788030 din 10 aprilie 2020, pârâtul Păun Oleg a fost recunoscut vinovat de comiterea faptei prejudiciabile de agresare fizică a minorului XXXXXXXXXXXX, fiindu-i cauzate acestuia leziuni corporale, care conform raportului de constatare medico-legală nr.202002P0896 din 31 martie 2020, au fost concluzionate drept vătămări corporale ușoare.

Agentul constator a constatat că Păun Oleg, încălcând prevederile Legii nr. 218 din 24 octombrie 2018, a comis o contravenție prevăzută de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, fiind emisă o decizie privind aplicarea sancțiunii contravenționale sub formă de amendă în sumă de 1500,00 lei. Pârâtul și-a recunoscut vina în cadrul procesului contravențional de comitere a contravenției incriminate, achitând amenda aplicată de către agentul constator.

Reclamantul consideră că prin loviturile aplicate minorului, acestuia i-au fost cauzate multiple suferințe și dureri fizice, iar familiei - un imens prejudiciu material ce a fost suportat de către părinți, sub forma costului tratamentului medical, efectuarea unei intervenții chirurgicale urgente, precum și alte cheltuieli legate de tratamentul medical îndelungat care durează până la momentul de față, inclusiv și pe viitor. Minorul a avut mai multe emoții și îngrijorări în urma acestei întâmplări, care au avut consecințe negative asupra stării de sănătate a acestuia, cât și a stării psiho-emoționale. Astfel, până la moment, la ieșirea din casă, minorul are sentimentul de frică și stare de neliniște. Toate aceste stări sufletești nesatisfăcătoare

și stări emoționale negative constituie, de fapt, un imens prejudiciu moral cauzat copilului și familiei acestuia.

Reieșind din cele expuse, reclamantul a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată și încasarea de la pârâtul Păun Oleg în beneficiul reclamantului a prejudiciului moral în sumă de 40000,00 lei, cauzat prin faptul maltratării fizice în public a minorului XXXXXXXXXXXX.

Prin hotărârea din 17 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial acțiunea; s-a încasat de la Păun Oleg, în beneficiul lui Stanislavov Vladislav, suma de 20000,00 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral cauzat prin vătămarea integrității corporale a copilului minor XXXXXXXXXXXX; s-a încasat de la Păun Oleg în beneficiul statului suma de 100,00 lei cu titlu de taxă de stat, de plata căreia a fost scutit reclamantul la înaintarea acțiunii.

Prin decizia din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Stanislavov Vladislav și menținută hotărârea din 17 mai 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a conchis că, dat fiind faptul că la materialele cauzei au fost administrate probe suficiente care să confirme prezența prejudiciului, care se manifestă prin vătămarea corporală, în urma comiterii de către pârât a contravenției prevăzute de art. 78 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de fond just a conchis necesar de a admite parțial cererea cu privire la repararea prejudiciului moral, or, cuantumul prejudiciului moral solicitat de către reclamant în mărime de 40000,00 lei este unul exagerat, care de fapt nu urmărește în totalitate restabilirea dreptului încălcat, dar conferirea unei pedepse mai severe, cât și îmbogățirea fără justă cauză, fapt ce denotă necesitatea admiterii parțiale a cererii de chemare în judecată, cu obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral cauzat minorului XXXXXXXXXXXX, prin încasarea sumei de 20000,00 lei, care este un cuantum suficient pentru repararea tuturor suferințelor suportate prin fapta ilicită.

La 04 mai 2022, la Curtea Supremă de Justiție a fost înregistrat recursul declarat de Stanislavov Vladislav, prin care a fost solicitată casarea deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar s-au invocat argumente similare celor din acțiune și cererea de apel.

La 27 mai 2022, Păun Oleg a depus referință asupra cererii de recurs, solicitând respingerea acesteia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, copia deciziei din 17 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la 04 aprilie 2022 (f.d. 101), însă la materialele cauzei nu sunt înscrisuri care să certifice momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură

civilă, Completul Colegiului constată că recursul declarat de Stanislavov Vladislav, înregistrat la 04 mai 2022 (f.d. 109-118), este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că cererea de recurs depusă de Stanislavov Vladislav, urmează a fi declarată inadmisibilă, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată

în cererea de recurs înaintată de Stanislavov Vladislav.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Stanislavov Vladislav.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Victor Burduh